Zestaw 1

- 1. Napisz program, który zapyta o dwa ciągi znaków oraz je porówna, nie zwracając uwagi na wielkość liter (tzn. żeby traktował literę A i a jako takie same). W tym programie proszę nie używać jeszcze typu std::string, tylko ciągi znaków na początku wpisać do odpowiednio pojemnej tablicy char.
- 2. Napisz program, który wczytuje zdanie, a potem sprawdza, czy jest palindromem (tzn. czytane wspak brzmi tak samo). Przykład: *Kobyła ma mały bok*. Należy ignorować białe znaki oraz nie zwracać uwagi na wielkość liter. Nie używać polskich liter.
- 3. Napisz funkcję wyliczającą kolejne wyrażenia ciągu Fibonacciego
 - a. w wersji rekurencyjnej (czyli funkcja wywołuje samą siebie)
 - b. w wersji z jedną pętlą for

Niech przykładowy program wygląda tak:

```
int main() {
   unsigned long long k = 80;
   for (unsigned long long i=1; i<=k; ++i) {
      cout << fib(i) << endl;
   }
}</pre>
```

- 4. Zmodyfikuj program z poprzedniego zadania tak, żeby korzystał z wyliczonych wcześniej wartości (nie powtarzał ich wyliczania) do wyznaczenia następnych. Na przykład, żeby pytał, który element ciągu ma wyliczyć i jeśli program już wcześniej wyliczył niższe wartości, to miał je zapamiętane i wykorzystał. Można użyć prostą tablicę lub jeśli ktoś potrafi (chce) to jakiś kontener np. std::vector.
- 5. Napisz program, który wczyta wskazany plik tekstowy, umieszczając go w obiekcie std::string, a następnie posortuje wszystkie wyrazy i wypisze 10 wyrazów najczęściej występujących (wyraz liczba wystąpień).